

Chemări la Hristos - Rufe zu Christus

Nr. 81, Martie 2016

81. Ausgabe, März 2016

APELUL PATRIARHIEI ECUMENICE LA RUGĂCIUNE PENTRU REUȘITA SFÂNTULUI ȘI MARELUI SINOD AL BISERICII ORTODOXE*

Harul și pacea lui Dumnezeu să fie cu întreaga
pleromă a Bisericii!

Pentru a stabili adevărul mântuitor, Biserica a
pornit și de această dată pe aceeași cale, pe care a
urmat-o fără preget de-a lungul istoriei sale, pentru a
face să prevaleze adevărul față de eroare și această cale
nu a fost alta decât sinodalitatea. Nu este totdeauna
ușor de a discerne între adevăr și eroare, între
ortodoxie și

erezie. Ereticii cred și ei că dețin
adevărul și vor
exista totdeauna
unii oameni, care
să-i califice drept
eretici pe cei care
nu împărtășesc
ideile lor. În acest
caz, Biserica nu
recunoaște decât o
singură autoritate:
Sinodul și
episcopii săi
canonici. Fără decizii sinodale, este imposibil să
deosebești ortodoxia de erezie. Toate dogmele
Bisericii și sfintele sale canoane sunt marcate de sigiliu
sinodalității. Ortodoxia este Biserica sinodalității.

Biserica Ortodoxă a pus dintotdeauna accentul
pe acest principiu eclesiologic, pe care ea îl aplică cu
fidelitate pe plan local; care a fost în vigoare pe
parcursul multor secole la nivel ecumenic sau
panortodox; practicarea sa a fost însă multă vreme
întreruptă din motive de circumstanțe istorice. Astăzi,
avem bucuria de a anunța oficial, de la Sfântul Scaun
Ecumenic, că, prin harul lui Dumnezeu și cu acordul
Întâistătătorilor Preasfintelor Biserici Ortodoxe,
Sfântul și Marele Sinod al Bisericii Ortodoxe întregi
va avea loc în insula Creta, din 18 până în 27 iunie

2016, decis după mai bine de cincizeci de ani.
Lucrările sale vor începe prin săvârșirea panortodoxă a
Dumnezeieștii Liturghii în Biserica Sfântul Mina din
Heraklion, în timpul sărbătoririi solemne a Rusaliilor
și vor continua la Academia Ortodoxă de la
Kolymbari, din Chania. Acest Sfânt și Mare Sinod va
fi prezidat de smerenia noastră, înconjurat de ceilalți
Întâistătători ai Bisericilor Ortodoxe și membrii săi vor
fi delegațiile compuse din ierarhii numitelor Biserici.

Scopul prim și importanța acestui Sinod
Panortodox constă în a demonstra că Biserica
Ortodoxă este Biserica una, sfântă, sobornicească și
apostolească, unită prin Sfintele Taine, mai ales prin

Dumnezeiasca
Liturghie, ca și
prin credința
ortodoxă și prin
sinodalitate. De
aceea, a fost

pregătit
îndelungat printr-o
serie de Comisii
și Conferințe
Presinodale, astfel
încât documentele
care vor reieși din
hotărârile sale să
fie însuflețite prin

unanimitate și ca mesajul său să fie enunțat „de o
singură voce și cu o singură inimă”.

Temele pe care le va trata Sfântul și Marele
Sinod, definite la nivel panortodox în momentul în
care a fost decisă întrunirea sa, se referă mai ales la
probleme de structură și de viață internă a Bisericii
Ortodoxe și care necesită o soluționare imediată, ca și
unele referitoare la relațiile ortodoxiei cu ceilalți
creștini și la misiunea Bisericii în epoca noastră.
Desigur, știm că lumea așteaptă să audă glasul
Bisericii Ortodoxe cu privire la numeroase probleme
arzătoare care preocupă pe contemporanii
noștri. Totuși, noi am considerat că era necesar ca
Biserica Ortodoxă să reglementeze mai întâi unele
chestiuni de ordin intern, înainte de a adresa cuvântul

său către lume, ceea ce ea nu a încetat să considere că este de datoria sa. Faptul de a manifesta sinodalitatea sa la nivel mondial, după atâtea secole, constituie primul pas decisiv înainte și sperăm că, prin Harul și cu ajutorul lui Dumnezeu, acest Sinod va fi urmat de altele, prin întrunirea altor Sinoade Panortodoxe.

Marile evenimente istorice sunt dirijate prin harul lui Dumnezeu, care, în definitiv, este Domnul istoriei. Noi sădim și udăm, dar numai Dumnezeu face să crească (1 Cor. 3,8). Sfântul și Marele Sinod al Bisericii Ortodoxe constituie într-adevăr un eveniment istoric și noi numai lui Dumnezeu încredințăm soarta lui. De altfel, apelăm la toți credincioșii ortodocși din întreaga lume, clerici și mireni, să se roage lui Dumnezeu Sfânta Treime pentru ca El să reverse binecuvântările Sale asupra acestui eveniment, ca prin el să se întărească Biserica Sa și să fie preaslăvit Preasfântul Său Nume. Vremurile sunt critice și trebuie ca unitatea Bisericii să servească drept model pentru unitatea umanității marcată de dezbinări și de conflicte. Reușita Sfântului și Marelui Sinod îi implică pe toți membrii Bisericii, care sunt invitați să se intereseze de acesta. Textele aprobate la nivel panortodox și care vor fi supuse Sfântului și Marelui Sinod sunt deja publicate și puse la dispoziția fiecărui credincios de bunăvoință, pentru ca fiecare să fie informat corect, dar și pentru ca fiecare să-și exprime părerea sa și să spună ce așteaptă de la Sfântul și Marele Sinod.

Anunțând ceea ce precede pleromei întregii Biserici Ortodoxe pretutindeni în lume, în această solemnitate, ne rugăm Domnului Dumnezeu să acorde pe deplin Bisericii Sale și vouă tuturor, Harul și binecuvântarea Sa și să dea lumii întregi „*pacea totdeauna și în tot chipul*” (II Tes. 3, 16).

*Semnează Patriarhul Ecumenic BARTOLOMEU al Constantinopolului și cei 12 membri ai Sfântului Sinod. Textul a fost tradus de Pr. Prof. Dr. Ioan IONIȚĂ și a fost preluat de pe <http://basilica.ro/-112472.html#sthash.exeqLnMU.dpuf>

ORTODOXIA, CALEA ÎMPĂRĂTEASCĂ A EVANGHELIEI*

Duminica de astăzi este, ca toate Duminicile, o Zi a Domnului și o Zi a Învierii, fiind ziua cea dintâi a săptămânii (Matei 28, 1), dar ea este totodată și sărbătoarea dreptei credințe, este „hramul” Ortodoxiei, pe care îl cinstim în fiecare an, de peste douăsprezece veacuri.

Ortodoxia, pe care o sărbătorim astăzi, este Biserica lui Hristos pe pământ și a fost întemeiată de însuși Fiul lui Dumnezeu, Iisus Hristos Mântuitorul, „pe temelia apostolilor și a prorocilor” (Efeseni 2, 20). Această Biserică păstrează, de două milenii, neschimbată învățătura Întemeietorului ei și rânduiala Sfinților Apostoli, în forma stabilită de Sfinții Părinți și de Sinoadele ecumenice.

Ortodoxia este credința mântuitoare, în centrul căreia se află adevărul despre Dumnezeu, despre om și despre lume, așa cum ne-a fost descoperit de Dumnezeu prin profeți, iar „în zilele acestea mai de pe

urmă ne-a grăit nouă prin Fiul” (Evrei 1, 2). Ea este credința pecetluită cu sânge de mucenicii celor două milenii de creștinism, dar și de cei care-și jertfesc viața pentru Hristos în timpul nostru.

Părinții Bisericii au precizat – la Sinodul șapte ecumenic din anul 787 – că sfintele icoane trebuie cinstite deoarece pe ele sunt zugrăvite chipurile unor persoane sfinte, iar cinstirea adusă sfintelor icoane nu se adresează materiei icoanei (lemnului), ci persoanelor pictate pe icoane. Prin urmare, cinstirea sfintelor icoane nu este idolatrie. Convinși că una este idolul păgân sau chipul cioplit, și altceva este sfânta icoană, chipul unei ființe cerești sau al unui sfânt, creștinii ortodocși nu au cedat în fața celor care se împotriveau cinstirii icoanelor, și, astfel, credința ortodoxă a învins.

Sinodul de la Constantinopol, din 11 martie 843 a declarat valabile toate hotărârile celor șapte Sinoade ecumenice, a restabilit cultul sau cinstirea sfintelor icoane și i-a anatemitizat pe toți iconoclaștii și pe toți ereticii. Întrucât hotărârea aceasta a fost luată în ajunul primei duminici din Postul Mare, duminica aceea a fost numită *Duminica Ortodoxiei*, zi în care Biserica Ortodoxă serbează dreapta credință în plinătatea ei și totodată biruința asupra tuturor ereziilor. De atunci, *Duminica Ortodoxiei* a fost introdusă în calendarul Bisericii, devenind o zi de *aleasă cinstire a tuturor celor care au apărut dreapta credință și sfintele icoane*, o zi în care ne unim în rugăciune cu toți creștinii ortodocși din țară și de pretutindeni, o zi în care, în mod deosebit, ne simțim **în comuniune cu toți sfinții**, din toate timpurile, dar mai ales cu martirii, mărturisitorii și cuvioșii care și-au dăruit viața Domnului Hristos, pentru apărarea dreptei credințe și cinstirea sfintelor icoane.

Desigur, **între icoană și persoana zugrăvită pe ea există o legătură harică realizată prin sfințirea icoanei**, adică o legătură duhovnicească între icoană și Hristos sau între icoană și sfinții Lui, făcând-o astfel vrednică de cinstire, așa cum ne învață tot Sfântul Ioan Damaschin, zicând: „*Dacă nu te închini icoanei nu te închini nici Fiului lui Dumnezeu, care este icoana vie a nevăzutului Dumnezeu și chip cu totul asemenea. Mă închin icoanei lui Hristos – spune Sfântul Părinte – ca unul ce este Dumnezeu întrupat, icoanei Născătoarei de Dumnezeu, Stăpâna tuturor, ca una ce este Maica Fiului lui Dumnezeu, icoanei sfinților, ca unii ce sunt prietenii lui Dumnezeu [...]; mă închin icoanei acelor care au trăit călcând pe urmele Lui, zugrăvesc biruințele și pătimirile lor, pentru că prin ele mă sfințesc și mă aprind de râvna de a le imita*”. Urmându-i pe sfinți devenim și noi icoane vii ale lui Dumnezeu, Cel Sfânt, în măsura în care dobândim prin har asemănarea cu El. Astfel, sfânta icoană nu rămâne pentru noi o simplă bucată de lemn sau de pânză pictată, ci ne pune în legătură spirituală (de rugăciune) cu Hristos și cu toți sfinții, ne susține comunicarea și comuniunea cu persoanele sfinte, al căror ajutor și a căror prezență le simțim în suflet când ne închinăm cu credință și sărutăm cu evlavie sfintele icoane.

În același timp, sfintele icoane ale Domnului nostru Iisus Hristos, ale Maicii Sale, ale îngerilor și ale sfinților nu sunt doar opere de artă, **ci în ele vedem modele sfinte de viață creștină pe care suntem chemați să le urmăm în viața noastră**, dacă răspundem cu iubire la iubirea lui Dumnezeu și a sfinților față de noi. Așadar, icoana lui Hristos ne ajută să ne rugăm, să ne apropiem de Hristos, și să ne împărtășim de lumina Sa. De asemenea, icoanele Maicii Domnului și ale tuturor sfinților ne întăresc în lupta noastră duhovnicească spre a dobândi mântuirea și viața veșnică.

Totodată, trebuie să prețuim și rolul instructiv și educativ al sfințelor icoane. Rugându-ne în fața sfințelor icoane, întipărim în memorie viața și faptele minunate ale Mântuitorului Iisus Hristos, izvorâte din iubire milostivă, dar și din credință, evlavie, râvnă, nevoițele și jertfelnicia sfinților, care ne sunt de mare folos în săvârșirea faptelor bune și în dobândirea sfințeniei. „Nu am prea multe cărți – spune Sfântul Ioan Damaschin – și nici nu am timp liber pentru a citi; intru însă în biserică, spitalul obștesc al sufletelor, înăbușit de gânduri, ca de niște spini; podoaba picturii mă atrage să mă uit, îmi desfășează vederea ca o livadă și, pe nesimțite, slava lui Dumnezeu pătrunde în suflet. Am primit răbdarea mucenicului, răsplata cununiilor și mă aprind, ca prin foc, cu dorința de a-l imita. Căzând la pământ, mă închin lui Dumnezeu, prin mijlocirea mucenicului și mă mântui”.

Iată cât de necesare sunt sfintele icoane în viața noastră! Ele ne conduc la sfințenie, la Dumnezeu. Fără sfintele icoane, lumea noastră spirituală ar fi mult mai săracă. Având însă în biserică și în casă sfintele icoane, avem în fața noastră un izvor de lumină, de spiritualitate, de puritate și de frumusețe cerească. Prin urmare, avem datoria de a cinsti sfintele icoane, de a le apăra și de a le iubi, deoarece sfintele icoane ne amintesc permanent adevărul credinței că Hristos Domnul este pururea cu noi în Biserica Sa (cf. Matei 28, 20), împreună cu Născătoarea de Dumnezeu, cu cetele îngerești și cu toți sfinții lui Dumnezeu.

Biserica ne cheamă, așadar, să afirmăm credința ortodoxă și să cinstim sfintele icoane ale Domnului Iisus Hristos, ale Preasfintei Sale Maici, ale îngerilor și ale sfinților care împodobesc locașurile de cult ortodoxe, **dar ne învață în același timp, să ne îngrijim și de icoana sau chipul lui Hristos prezent în aproapele nostru, în fiecare om**. În acest sens, sunt pilduitoare și normative pentru viața noastră creștină cuvintele Sfântului Apostol și Evanghelist Ioan adresate creștinilor din vremea sa și, prin ei, nouă tuturor: „Dacă zice cineva: iubesc pe Dumnezeu, iar pe fratele său îl urăște mincinos este! Pentru că cel ce

nu iubește pe fratele său pe care l-a văzut, pe Dumnezeu, pe Care nu L-a văzut, nu poate să-L iubească” (I Ioan 4, 10-11 și 20). Prin urmare, **temelia credinței noastre este iubirea milostivă. Iubind pe aproapele nostru, îl iubim și pe Dumnezeu**.

Întrucât anul acesta, 2016, a fost declarat de Sfântul Sinod al Bisericii noastre **Anul omagial al educației religioase a tineretului creștin ortodox și Anul comemorativ al Sfântului Ierarh Martir Antim Ivireanul și al tipografilor bisericești**, îndemnăm pe toți tinerii din școli și din universități, pe profesorii de religie și pe teologi, pe tinerii slujitori ai sfințelor altare și pe toți credincioșii tineri să apere, să susțină și să promoveze valorile spirituale ale Ortodoxiei și ale poporului român, tradițiile sfinte primite din generație în generație, familia creștină tradițională, patrimoniul cultural național, bisericesc și civil, într-un cuvânt, identitatea noastră spirituală românească moștenită de la vrednicii înaintași, pe care-i comemorăm și îi cinstim cu recunoștință în fiecare an.

În acest sens, un obiectiv de mare importanță pentru viața și istoria Bisericii noastre și a poporului român dreptcredincios, care are nevoie de susținerea

noastră, este **Catedrala Mântuirii Neamului**. Noua Catedrală Patriarhală, lăcaș de rugăciune și de binecuvântare va rămâne peste veacuri o icoană a credinței neamului românesc și o mărturie a evlaviei noastre, a dăruirii și a dăinuirii noastre, dar și un simbol al demnității naționale, al unității și comuniunii dintre generații, al comuniunii românilor din țară și din afara țării. Noua Catedrală nu va fi destinată doar slujirii liturgice, ci va împlini și o lucrare social-culturală, filantropică și medicală. În această catedrală, alături de icoanele Domnului

Frescă din Biserica noastră, pictor Vasile Lefter

nostru Iisus Hristos și ale Maicii Domnului, vor fi pictate și icoanele sfinților români care au fost apărători și mărturisitori ai Ortodoxiei românești de-a lungul veacurilor.

Ca în fiecare an, și în anul acesta 2016, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române cheamă și acum pe toți slujitorii sfințelor altare și pe toți credincioșii să susțină, cu aceeași dăruire, **colecta pentru Fondul Central Misionar**. Suntem încredințați că, și de această dată, veți răspunde la apelul nostru părintesc, pentru ca Biserica să-și poată continua lucrarea sa misionară și social-filantropică.

Rugându-ne lui Dumnezeu să ne ajute în urcușul nostru duhovnicesc spre slăvitul praznic al Învierii Domnului nostru Iisus Hristos, vă îmbrățișăm cu părintească dragoste și vă adresăm îndemnul nostru la iubire milostivă prin cuvintele frumoasei rugăciuni din Liturgia Sfântului Vasile cel Mare, săvârșită în această sfântă zi de **Duminică a Ortodoxiei**: „Pomenește, Doamne, pe cei ce aduc roade și fac bine în sfintele Tale biserici și își aduc aminte de cei săraci.

Răsplătește-le lor cu bogatele și cereștile Tale daruri. Dăruiește-le lor cele cerești în locul celor pământești, cele veșnice în locul celor vremelnice; cele nestricăcioase în locul celor stricăcioase”.

Vă împărtășim binecuvântarea noastră părintească prin cuvintele Sfântului Apostol Pavel: „*Harul Domnului nostru Iisus Hristos și dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi cu toți*” (II Corinteni 13, 13) Amin.

Semnează PREȘEDINTELE SFÂNTULUI SINOD AL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE,
†D A N I E L, și cei 54 de membri ai Sfântului Sinod.

* Fragment din Pastorală Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române la Duminica Ortodoxiei din anul Domnului 2016

CHEMARE la POST și RUGĂCIUNE*

Sinodul mitropolitan, format din Părintele Mitropolit Serafim, Părintele Episcop Macarie și Părintele Episcop vicar Sofian Brașoveanul, vă adresează această Scrisoare pastorală cu un scop precis și anume acela de a ne solidariza cu toții, prin post și rugăciune, cu creștinii din întreaga lume care suferă din cauza credinței lor.

Potrivit informațiilor pe care le primim prin mijloacele mass-media, creștinii sunt la ora actuală cei mai persecutați din lume. Numai în anul 2015 au fost omorâți, din motive religioase, mai mult de 7000 de creștini, în afară de cei din Coreea de Nord, Siria și Irak unde nu există, deocamdată, o evidență clară a celor uciși sau prizonieri. Între aceștia se numără și doi mitropoliți: Pavel, fratele actualului Patriarh al Antiohiei și Grigorie din Biserica siriacă, răpiți cu trei ani în urmă. Potrivit aceluiași studiu, în anul 2015 au fost atacate sau distruse 24.000 de locașuri de cult, dublu față de anul 2014.

Dar pe lângă persecuția din afară împotriva creștinismului, există și o „persecuție” dinăuntru, mai perfidă și mai periculoasă, pentru că credința este atacată în însăși ființa ei. Este vorba de „**demonul secularizării**” care ne face să căutăm numai lucrurile materiale și plăcerile vieții, pentru ca să uităm de Dumnezeu și de viața de după moarte, precum și de „**demonul libertății**” care vrea să ne elibereze de așa-zisa „povară” a legilor moralei evanghelice și chiar ale firii, pentru ca să fim cu totul liberi, ceea ce în realitate înseamnă să fim cu totul robi ai păcatului. Constatăm cu durere că pentru omul modern păcatul nu există. Oamenii de astăzi nu mai înțeleg și nu mai recunosc realitatea sclaviei în care îi împinge păcatul, ceea ce-i face să proclame drept libertate înrobirea față de patimi. „Adevărat vă spun vouă: Oricine săvârșește păcatul este rob păcatului” (Ioan 8, 34).

Societatea în care trăim, deși are fundamente creștine, nu se mai conduce după principiile evanghelice care promovează viața și o ferește de degradare, ci adoptă legi imorale și împotriva naturii, care cu timpul o ruinează. Robia sau sclavia păcatului nu poate să aducă omului fericirea pe care și-o dorește.

Dimpotrivă, păcatul, oricare ar fi el, este o dramă împreună cu tot felul de boli și suferințe, sufletești și trupești, precum și cu nereușite în viață, care-l fac pe om nefericit. Singura noastră salvare este Hristos Care ne așteaptă, ca pe fiul risipitor, să ne întoarcem la El prin pocăință, adică prin recunoașterea păcatelor și mărturisirea lor în Scaunul Spovedaniei și îndreptarea vieții după poruncile lui Dumnezeu.

Demonii care-l ispitesc pe om și-l îndeamnă la păcat, pentru ca apoi să-l robească, nu ies decât prin rugăciune și prin post (Matei 17, 21). De aceea vă chemăm pe voi toți, fiii noștri duhovnicești, să înmulțiți rugăciunea și să postiți cu deosebire în această perioadă a Postului Mare, punând înaintea Mântuitorului Iisus Hristos gândul și dorința noastră ca să-i apere pe cei ce cred în El, să-i ierte și să-i întoarcă de la răutatea lor pe vrăjmașii creștinilor, iar pe noi, cei credincioși, să ne izbăvească de robia păcatului, să ne păzească de tot răul și să ne împlinească cererile cele bune, spre mântuire și viață veșnică.

Cu deosebire în acest Post să încercăm să citim zilnic, pe lângă rugăciunile obișnuite de dimineața și seara, Paraclisul Maicii Domnului și din Psaltire (cine poate, o catismă pe zi). De asemenea, să nu uităm să citim mereu Cuvântul lui Dumnezeu din Noul Testament, care ne dă viață. Să facem de asemenea, zilnic, cât mai multe metanii, atât de folositoare sufletului și trupului.

Pe cei care sunteți obișnuiți cu postul și vă simțiți în stare, vă îndemnăm să postiți miercuria și vinerea fără să gustați nimic, nici chiar apă, până seara, sau cel puțin până la ora trei după amiază, ceasul morții Mântuitorului pe cruce, pentru păcatele noastre. După Tradiția veche a Bisericii, a posti înseamnă a nu gusta nimic până seara. Postul mai sever este o mare binecuvântare pentru viața noastră, atât pentru suflet, cât și pentru trup. Cel ce postește după rânduiala Bisericii, va fi mult mai sănătos decât cel care nu postește. Toți Părinții spun că postul este rânduit de Dumnezeu nu pentru omorârea trupului, ci a patimilor careucid trupul.

Însă rugăciunea și postul sunt bineprimite de Dumnezeu numai dacă suntem încadrați în Biserică, participând activ la viața parohiei de care aparținem, rugându-ne împreună la Sfânta Liturghie și împărtășindu-ne cât mai des cu Trupul și Sângele Domnului. Rugăciunea în biserică și rugăciunea particulară, făcută acasă, pe drum, la lucru, în toată vremea și în tot locul, ca și postul din miercurile și vinerile de peste an, precum și din cele patru Posturi mari, ne fac mai buni și mai blânzi. Rugăciunea și postul înmulțesc în inima noastră dragostea față de Dumnezeu și față de semenii, cu care trebuie să trăim în pace și în înțelegere și să-i ajutăm la nevoie. Nu putem posti și nu putem să ne rugăm cu adevărat decât dacă ne silim să iubim pe semenii noștri, începând cu cei din familia noastră.

Și pentru că suntem în Duminica iertării, să ne cerem iertare de la toți cei pe care i-am supărat cu cuvântul sau cu fapta, pentru ca rugăciunea și postul nostru să fie bineprimite de Dumnezeu.

Noi suntem cei dintâi care cerem iertare de la frățiile voastre, preoții și credincioșii încredințați nouă de Dumnezeu spre păstorie.

Bunul Dumnezeu să primească rugăciunea și postul nostru și să întoarcă la pocăință, pe potrivnicii creștinilor de pretutindeni, ca să viețuim cu toții în iubire și în facerea de bine!

*Fragment din Pastorală de la începutul Postului Mare 2016

GEMEINSAME ERKLÄRUNG von PATRIARCH KYRILL und PAPST FRANZISKUS*

„Die Gnade Jesu Christi, des Herrn, die Liebe Gottes und die Gemeinschaft des Heiligen Geistes sei mit euch allen!“ (2 Kor 13,13)

1. Durch den Willen Gottes des Vaters, von dem jede Gabe kommt, im Namen unseres Herrn Jesus

Christus und mit dem Beistand des Heiligen Geistes des Trösters haben wir, Papst Franziskus und Kyrill, Patriarch von Moskau und dem ganzen Rus, uns heute in Havanna getroffen. Wir danken Gott, der in der Dreifaltigkeit verherrlicht ist, für diese Begegnung, die erste in der Geschichte.

Mit Freude sind wir als Brüder im christlichen Glauben zusammengekommen, die sich treffen, um persönlich miteinander zu sprechen (vgl. 2 Joh 12), von Herz zu Herz, und die wechselseitigen Beziehungen zwischen den Kirchen, den wesentlichen Problemen unserer Gläubigen und die Aussichten zur Entwicklung der menschlichen Zivilisation zu erörtern.

5. Trotz dieser gemeinsamen Tradition der ersten zehn Jahrhunderte sind Katholiken und Orthodoxe seit ungefähr tausend Jahren der Gemeinschaft in der Eucharistie beraubt. Wir sind getrennt durch Wunden, die durch Konflikte in ferner oder naher Vergangenheit hervorgerufen wurden, durch von den Vorfahren ererbte Gegensätze im Verständnis und in der Ausübung unseres Glaubens an Gott, einer in drei Personen - Vater, Sohn und Heiliger Geist. Wir beklagen den Verlust der Einheit als Folge der menschlichen Schwäche und der Sünde, die trotz des Hohepriesterlichen Gebets Christi, des Erlösers, eingetreten ist: „Alle sollen eins sein: Wie du, Vater, in mir bist und ich in dir bin, sollen auch sie in uns sein“ (Joh 17,21).

6. Im Bewusstsein, dass zahlreiche Hindernisse andauern, hoffen wir, dass unsere Begegnung zur Wiederherstellung dieser von Gott gewollten Einheit, für die Christus gebetet hat, beitragen kann. Möge unser Treffen die Christen in aller Welt inspirieren, Gott mit neuem Eifer um die volle Einheit aller seiner Jünger zu bitten. In einer Welt, die von uns nicht nur Worte, sondern auch konkrete Taten erwartet, möge diese Begegnung ein Zeichen der Hoffnung für alle Menschen guten Willens sein!

7. Die menschliche Zivilisation ist in eine Zeit epochalen Wandels eingetreten. Unser christliches Gewissen und unsere pastorale Verantwortung erlauben es uns nicht, angesichts der

Herausforderungen, die eine gemeinsame Antwort erfordern, untätig zu bleiben.

8. Unser Augenmerk richtet sich in erster Linie auf die Gebiete in der Welt, wo die Christen Opfer von Verfolgung sind.

9. Bitten wir die internationale Gemeinschaft, dringend zu handeln, um einer weiteren Vertreibung der Christen im Nahen Osten zuvorzukommen. Angehörigen anderer religiöser Traditionen erfahren, welche ihrerseits Opfer von Bürgerkrieg, Chaos und terroristischer Gewalt geworden sind.

10. In Syrien und im Irak hat die Gewalt bereits Tausende von Opfern gefordert sowie Millionen von Menschen obdachlos und ohne Mittel zurückgelassen. Wir rufen die internationale Gemeinschaft auf, sich zu vereinen, um der Gewalt und dem Terrorismus ein Ende zu setzen, und zugleich durch den Dialog zu einer raschen Wiederherstellung des inneren Friedens beizutragen.

13. In dieser beunruhigenden Zeit ist der interreligiöse Dialog unerlässlich. Die Unterschiede im Verständnis der religiösen Wahrheiten dürfen die Menschen unterschiedlicher Glaubensüberzeugungen nicht davon abhalten, in Frieden und Eintracht zu leben. Absolut inakzeptabel sind die Versuche, kriminelle Handlungen mit religiösen Slogans zu rechtfertigen. Kein Verbrechen kann im Namen Gottes begangen werden, „denn Gott ist nicht ein Gott der Unordnung, sondern ein Gott des Friedens“ (1 Kor 14,33).

15. Besonders stellen wir fest, dass die Transformation einiger Länder in säkularisierte Gesellschaften, die jedem Bezug zu Gott und seiner Wahrheit fernstehen, eine schwere Bedrohung für die Religionsfreiheit darstellt.

19. Die Familie ist die natürliche Mitte des menschlichen Lebens und der Gesellschaft. Wir sind über die Krise der Familien in vielen Ländern besorgt. Orthodoxe und Katholiken teilen die gleiche Auffassung über die Familie. Sie sind aufgerufen zu bezeugen, dass sie ein Weg zur Heiligkeit darstellt, der in der Treue der Eheleute in ihren gegenseitigen Beziehungen, in ihrer Offenheit für den Nachwuchs und für die Erziehung der Kinder, in der Solidarität zwischen den Generationen und der Achtung der Schwächsten zum Ausdruck kommt.

21. Wir bitten alle, das unveräußerliche Recht auf Leben zu respektieren. Millionen Kindern ist selbst die Möglichkeit versagt, zur Welt zu kommen. Das Blut

der ungeborenen Kinder schreit zu Gott (vgl. Gen 4,10).

Die Entwicklung der sogenannten Euthanasie führt dazu, dass die alten Menschen und die Kranken beginnen, sich als eine übermäßige Last für ihre Familien und die Gesellschaft allgemein zu fühlen. Wir sind auch besorgt über die Entwicklung der technischen Entwicklung der biomedizinischen Fortpflanzung, denn die Manipulierung des menschlichen Lebens ist ein Angriff auf die Grundlagen der Existenz des Menschen, der als Abbild Gottes erschaffen ist.

22. Heute möchten wir uns im Besonderen an die jungen Christen wenden.

24. Orthodoxe und Katholiken sind nicht nur durch die gemeinsame Tradition der Kirche des ersten Jahrtausends miteinander verbunden, sondern auch durch die Sendung, das Evangelium Christi in der Welt von heute zu verkünden. Diese Sendung beinhaltet die gegenseitige Achtung für die Mitglieder der christlichen Gemeinschaften und schließt jede Form von Proselytismus aus. Wir sind nicht Konkurrenten, sondern Geschwister. Wir fordern die Katholiken und die Orthodoxen aller Länder auf zu lernen, in Frieden, in der Liebe und in „Einmütigkeit“ (Röm 15,5) zusammenzuleben.

Möge die selige Jungfrau Maria durch ihre Fürbitte alle, die sie verehren, zur Brüderlichkeit ermutigen, damit sie zur von Gott bestimmten Zeit in Frieden und Eintracht in einem einzigen Gottesvolk vereint seien, zur Ehre der Allerheiligsten und unteilbaren Dreifaltigkeit!

FRANZISKUS, Bischof von Rom, Papst der katholischen Kirche

KYRILL I., Patriarch von Moskau und dem ganzen Rus, 12. Februar 2016, Havanna (Kuba)

*Fragment aus 30 Punkten der gemeinsamen Erklärung

LINIȘTEA MONAHALĂ*

Cristian CURTE

De câte ori intru într-o mănăstire am senzația unei alunecări într-o altă dimensiune, de parcă aș nimeri dintr-odată într-una din fantele acelea spațio-temporale, care ni se vând ieftin în filmele SF scumpe. Totul e parcă aici diferit – aer, culori, miresme și, mai ales, liniștea!

Mănăstirile au reușit să consacre definitiv în mentalul nostru colectiv un anumit tip de liniște. Pentru că omul modern cunoaște multiple valențe pentru acest cuvânt.

Există liniștea stațiunilor de pensionari, în care timpul curge leneș, ca și sunetele, în ritmul curelor balneare.

E mai apoi liniștea naturii, care uneori poate fi foarte gălăgioasă, un amalgam de triluri, foșnete, vuiete și, mai rar, o absență desăvârșită a lor, pe care știi să o gusti solitarii ascensiunilor montane din miez de iarnă.

Mai e liniștea parcurilor, opusă gălăgiei străzii, liniștea nopții, care și în marile metropole e îndeajuns de adâncă încât să te cufunzi în ea.

În fine, e liniștea bătrâneții, a camerei măsurate de un ceas vechi și vegheată de o icoană; sau, mai sumbru, liniștea apăsătoare a spitalului; sau, pentru cei care cred din tot sufletul, liniștea eshatologică a cimitirului.

Dar nimic nu poate sta alături de liniștea înmierată a mănăstirii, care îți afundă sufletul într-o apă limpede, fără sfârșit, în care reușești deodată să vezi și să te vezi, și care, mai presus de toate, te ajută să te rogi.

În fond, cupola impenetrabilă de liniște a mănăstirilor, pe care o caută o lume foarte pestriță, de la pelerini fervenți și până la atei curioși, cu sufletele neodihnite de întrebări, este, de fapt, rugăciune pură. O rugăciune care, adunând harul cum se adună ceara pe lumânare, strat după strat, îți odihnește sufletul.

Pentru că liniștea aceasta nu o poți auzi decât dacă ești tu însuși liniștit, înlăuntrul ei...

*Lumea Monahilor nr.104, 20 februarie 2016

RUGĂCIUNE întru LUMINĂ

Vlad CHIRINCIUC

Dă-mi Doamne un strop de lumină. Trimite-mi Doamne Dumnezeuul meu o rază de lumină. Ajută-mă Doamne să ies la lumină. Scoate-mă Doamne Dumnezeuul meu la lumină, căci Tu ești Lumina Lumii. Luminează-mi Doamne calea cu Lumina Ta. Întoarce-mă Doamne Dumnezeuul meu spre Lumina Ta. Fă-mă Doamne vrednic de Lumina Ta. Adă Doamne Dumnezeuul meu Lumina Ta în viața mea.

Revarsă Doamne lumină asupra mea. Fă Doamne Dumnezeuul meu lumină în mintea mea și a vrăjmașilor mei. Scaldă Doamne sufletul meu în Lumina Ta. Trezește-mă Doamne Dumnezeuul meu la Lumina Divină. Îndreaptă-mă Doamne spre tine, căci Tu ești izvor de lumină vie. Poartă-mă Doamne Dumnezeuul meu în Lumina Ta.

Revarsă Doamne Lumina Ta peste casa mea. Seamănă Doamne Dumnezeuul meu Lumina TA pe glia mea strămoșească. Răspândește Doamne Lumina TA în orice colț de lume. Cufundă Doamne Dumnezeuul meu în Lumina Ta Cerească întreg Pământul. Proslăvită fie în veci Lumina Ta, Doamne.

BEDEUTUNG der RELIGION für INTEGRATION

Bundespräsident Heinz Fischer hat am Dienstagabend (2.02.2016) im Wiener König-Abdullah-Dialogzentrum (KAICIID) aus Anlass der von der UNO ausgerufenen „World Interfaith Harmony Week" vor den Vertretern der Kirchen und Religionsgemeinschaften Österreichs - mit Kardinal Christoph Schönborn an der Spitze - und der Diplomatie die Bedeutung des interreligiösen Dialogs auch für die Flüchtlingsfrage betont. Aus der orthodoxen Kirchen waren anwesend S.E. Metropolit Dr. Emmanuel Adamakis, von Paris, als Exarch des

Ökumenischen Patriarchats von Konstantinopel und Bischofsvikar Dr. Nicolae Dura.

Das KAICIID habe das Potenzial, durch seine Tätigkeit ein besseres Verständnis zwischen den Religionen zu schaffen und dadurch einen wichtigen Beitrag zur Entfaltung und Weiterentwicklung der Menschenrechte zu leisten, betonte der Bundespräsident. Schließlich sei das KAICIID „die einzige internationale Organisation, in der führende Persönlichkeiten der fünf großen Weltreligionen gleichberechtigt zusammenarbeiten“.

Im Blick auf Saudi-Arabien kritisierte Fischer die Todesurteile gegen 47 angebliche Terroristen. Diese hätten ihn „als überzeugten Gegner der Todesstrafe sehr geschmerzt“. Zugleich verurteilte er auch die gewaltsamen Proteste gegen saudische diplomatische Vertretungen in Teheran.

Der Präsident warnte davor, die Bedeutung der Menschenrechte durch religiöse oder ideologische Gründe zu relativieren. „Meine persönliche Überzeugung ist, dass nur eine Religion, die Frieden zwischen den Menschen predigt, ihrem Auftrag gerecht wird.“

Integration braucht interreligiösen Dialog. Fischer sprach sich auch dafür aus, die Integration von Flüchtlingen stärker zum Gegenstand des interreligiösen Dialogs zu machen. „Zu einer erfolgreichen Integration gehört nicht zuletzt auch die Klarstellung, dass extremistische Einstellungen Einzelner, die den Grundwerten unseres Staates und unserer Gesellschaft entgegengesetzt sind und die innere Sicherheit gefährden, nicht akzeptiert werden können.“

Die „gelebte Realität“ der österreichischen Muslime sei jene eines „Islams europäischer Prägung eingebettet in einen Staat mit einer demokratischen Grundordnung“, zeigte sich Fischer überzeugt. „Es ist möglich, gleichzeitig guter Muslim und guter Österreicher zu sein“, sagte Fischer. „Ich möchte daher bekräftigen, dass die bei uns dauerhaft lebenden Muslime ein wertvoller Bestandteil unserer Gesellschaft sein können und auch sein sollen.“

Als Thema für den interreligiösen Dialog sieht Fischer auch die Unterschiede bei der Stellung der Frau in Familie und Gesellschaft, die „in der Praxis oft beträchtliche Schwierigkeiten“ verursachen. Diese Frage müsse „offen diskutiert“ werden. Allerdings sei auch in den westlichen Gesellschaften in Bezug auf die Gleichberechtigung „manches, was heute

selbstverständlich ist, vor zwei oder drei Generationen noch absolut unvorstellbar“ gewesen.

<http://www.bundespraesident.at/newsdetail/artikel/-8e17b0efe0/>

Foto: Peter Lechner/HBF;

<https://www.kathpress.at/goto/meldung/1343868/kaiciid-fischer-betont-bedeutung-der-religion-fuer-integration>

DUMINICA ORTODOXIEI la VIENA

Duminică 20 martie în întreaga lume au sărbătorit creștinii ortodocși Duminica Ortodoxiei.

Sinodul ținut la Constantinopol în anul 843 a declarat valabile toate hotărârile celor șapte Sinoade ecumenice, a restabilit cultul sau cinstirea sfințelor icoane și a declarat prima Duminică din Postul Mare, Duminica Ortodoxiei. În această zi Biserica Ortodoxă serbează dreapta credință în plinătatea ei și totodată biruința asupra tuturor ereziilor. De atunci, Duminica Ortodoxiei a fost introdusă în calendarul Bisericii, devenind o zi de aleasă cinstire a tuturor celor care au apărut dreapta credință și sfințele icoane, o zi în care ne unim în rugăciune cu toți creștinii ortodocși de pretutindeni, o zi în care, în mod deosebit, ne simțim în comuniune cu toți sfinții, din toate timpurile, dar mai ales cu martirii, mărturisitorii și cuvioșii care și-au dăruit viața Domnului Hristos, pentru apărarea dreptei credințe și cinstirea sfințelor icoane.

La Viena, potrivit tradiției locale, s-a săvârșit o Vecernie panortodoxă, în acest an în Parohia antiohiană. Unitatea liturgică a Ortodoxie s-a simțit din tradițiile arabă, greacă, slavă și română, dar și în limba germană.

Înaltpreasfințitul Mitropolit Arsenie (grec) a îndemnat pe cei prezenți să stăruim în rugăciune și în fapte bune ca în această vreme a postului să-l întâlnim pe Hristos-Domnul. Înaltpreasfințitul Mitropolit Isaak (antiohian) a salutat pe cei prezenți la slujba Vecerniei. La Vecernie au participat slujitori și credincioși din cele șapte Comunități ortodoxe din Viena.

STELLUNGNAHME der ORTHODOXEN BISCHOFSKONFERENZ in ÖSTERREICH zur FLÜCHTLINGSSITUATION in EUROPA

Anlässlich der Frühjahrssitzung der Orthodoxen Bischofskonferenz in Österreich am 21. März 2016 wurde als eines der Themen die seit einiger Zeit tragische Flüchtlingssituation in Europa erörtert. Alle

EMINESCU și ZIUA CULTURII NAȚIONALE la VIENA

JUSTIN

anwesenden Bischöfe unter dem Vorsitz von Metropolit Arsenios von Austria brachten ihre große Sorge zum Ausdruck und waren sich darin einig, dass der öffentliche Diskurs über die Nächstenliebe, Menschlichkeit und Solidarität verstärkt werden sollte. Als Christen verfolgen die orthodoxen Bischöfe, deren Klerus und deren Gläubige die Situation in Syrien sowie in den angrenzenden Ländern und die damit verbundene Verfolgung und Entwurzelung des jahrtausendealten Christentums in der gesamten Region mit großer Trauer und Aufmerksamkeit. Besorgniserregend ist in diesem Zusammenhang das mit dem Flüchtlingselend zusammenhängende unmenschliche Schlepperunwesen. In besonderer Weise gedachte die Orthodoxe Bischofskonferenz der beiden im April 2013 entführten syrischen Metropoliten. Hier sind insbesondere die politischen und diplomatischen Kräfte der internationalen Staatengemeinschaft bei der Suche und im Erwirken der Freilassung beider Oberhirten besonders herausgefordert.

Sowohl die Europäische Union, deren Bürgerinnen und Bürger, als auch alle Glaubensgemeinschaften sind aktiv dazu aufgerufen, konstruktiv mitzuwirken, den sozialen Frieden und Zusammenhalt unter den Menschen zu stärken und nicht Abgrenzungs- und Ausgrenzungsstrategien zu bevorzugen. Österreich hat sich gegenüber den Flüchtlingen bisher barmherzig und hilfsbereit gezeigt, was die orthodoxen Bischöfe auch in Zukunft erhoffen. Gleichzeitig stehen sie hinter den Christinnen und Christen, die sich momentan in den Aufnahmezentren in Österreich befinden, unterstützen und bestärken sie, weil manche von ihnen ebendort Opfer von Mobbing werden.

Die Orthodoxe Bischofskonferenz in Österreich erwartet von den europäischen und österreichischen Politikern, dass sie zu einer baldigen Befriedung des Konfliktes in Syrien beitragen und gleichzeitig eine gemeinsame paneuropäische Lösung der Flüchtlingssituation suchen, damit Griechenland und Italien, die derzeit die Hauptlast der Herausforderungen tragen, nicht alleine gelassen werden und eine Spaltung Europas verhindert wird.

(Orthodoxer Informationsdienst)

De cinci ani românii sărbătoresc la data de 15 ianuarie Ziua Culturii Naționale. În această zi s-a născut, în urmă cu 166 de ani, poetul nostru național, genialul Mihai Eminescu. Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a hotărât, ca *Ziua Culturii Naționale să fie aniversată prin programe speciale în toate eparhiile ortodoxe române din țară și străinătate cu scopul evidențierii legăturii dintre cult și cultură, dintre Biserică și societate în viața poporului român.*

Poetul Mihai Eminescu a evidențiat întotdeauna rolul deosebit al Bisericii noastre în dezvoltarea culturii și identității naționale. Eminescu a precizat că Biserica Ortodoxă Română ca „mamă spirituală a neamului românesc... *a stabilit și unificat limba noastră într-un mod atât de admirabil, încât suntem singurul popor fără dialecte propriu-zise*“.

La Viena în această zi de 15 ianuarie am savărit o slujbă de pomenire pentru Mihai Eminescu poetul nostru național și au fost depuse flori la bustul așezat în fața Bisericii Sf. Ap. Andrei. În sala parohială s-a continuat manifestarea culturală de Ziua Culturii Naționale. Au participat: ca delegați ai Ambasadorului României la Viena, Dl. Bogdan Mazuru: Dl. Călin Țânțăreanu, prim-colaborator al Ambasadorului, D-na Gabriela Folfă, Consul general și D-na Mihaela Ciobanu, Director adjunct al Institutului Cultural Român din Viena. A fost de față Dl. Andrei Popov, Ambasador al Republicii Moldova, Dl. Ioan Călinoiu, Președintele Consiliului Județean Gorj.

După cuvântul de bun venit adresat de Pr. Nicolae Dura, vicar al Bisericii Ortodoxe Române din Austria, au fost rostite poezii din creația eminesciană: Sifora Sava, Ovidiu Popescu. Au fost citite mesajele transmise de Dl. Lazăr Comănescu, Ministru de Externe al României și de Dl. Dan Stoenescu, Ministru delegat pentru românii de pretutindeni. Dl. Minsitru Vlad Chrinciuc a spus:

„Mihai Eminescu este dor de neam și de țară, dăruire neamului și țării românești.

Mihai Eminescu este suflul dăinuirii românești în spațiul carpato-dunărean.

Mihai Eminescu este cel mai înalt vârf al muntelui *Limba Română*.

Mihai Eminescu este zenitul limbii române.

Mihai Eminescu este alfa și omega veșmântului ființei românești: limba română.

Glosa lui Mihai Eminescu este, într-un anumit fel, varianta (versiunea) românească în versuri a Ecclesiastului.

Poezia lui Mihai Eminescu *Și dacă* este expresia rațiunii de a fi a îndrăgostiților.

Opera lui Mihai Eminescu este, înainte de toate, simțire, gândire și trăire românească”.

Au fost interpretate instrumental piese muzicale compuse pe versurile genialului Eminescu de către: Ansamblul Doina Gorjului, Selin Hant, Rubin Doran, vice-președinte al Asociației Mihai Eminescu din Viena, Adi Gașpar, Răzvan Roșu ș.a.

Binecuvântată să fie memoria marelui Mihai Eminescu, făuritor al limbii române literare și să ne străduim să păstrăm limba și cultura noastră.

ÎNTRE LUMI – CUVINTE, CÂNTARE ȘI IMAGINI

Viața omului se desfășoară „între lumi”. Existența întreagă se conjugă cu lumea de aici și cea de dincolo, cu pământul și cerul, cu lumea immanentă și cea transcendentă, lumea materialului și a duhului, a păcatului și a virtuții, a profanului și a sacralului.

Duminică 7 februarie a slujit și a predicat în Biserica Sf. Ap. Andrei din Viena la Sf. Liturghie Părintele Ieromonah Pantelimon Șuşnea de la Mănăstirea Oașa. La Sf. Liturghie răspunsurile au fost date de „Grupul psaltic Sf. Ioan Damaschin” din Arad format din: Pr. Gabriel Streulea, dirijor Daniel Alb, Sebastian Sfetcu, Ovidiu Opriș și Matei Gabor. A fost o Sf. Liturghie înălțătoare și aducătoare de multă liniște și pace duhovnicească.

De la ora 17 a avut loc la Institutul Cultural Român din Viena în colaborare cu Asociația Culturală Muzikforum Europa din Arad deschiderea unei expoziții cu 20 de fotografii și două icoane făcute de Părintele Pantelimon. La vernisaj a cântat la flaut Constantin Tălmăciu. Expoziția se poate vizita până pe 26 februarie în 4. Argentinierstr. 39. Părintele

Pantelimon a încântat auditoriu cu cuvinte alese și convingeri profunde ale vieții trăite „între lumi”. Adesea omul contemporan se risipește, se împrășteie în superficial și nu mai trăiește profund bucuria și măreția vieții. Adesea amăgirea îl hrănește cu surrogate pe omul de azi și nu mai viețuiește în perspectiva împlinirii vocației profunde de chip al lui Dumnezeu.

„Grupul psaltic Sf. Ioan Damaschin” a înfrumusețat această întâlnire minunată de simțire românească și creștinească cu armonioasele noastre cântări bisericești și românești.

Alese felicitări organizatorilor, suținătorilor și marelui public!

GRADUIERUNGSFEIER AM CAMPUS WIEN-STREBERSDORF

Freude, Stolz und wohl auch Erleichterung prägten die Stimmung der akademischen Feier am 28. Jänner 2015 am Campus Wien-Strebersdorf, als Vizerektorin Mag. Notburga Grosser im Anschluss an den ökumenischen Gottesdienst 79 Studierenden die Bachelorurkunden überreichte.

Zahlreiche Ehrengäste, darunter Vertreter des Hochschulrates, des erzbischöflichen Amtes, der evangelischen und orthodoxen Kirchen und des Rektorates durften begrüßt werden. In ihrer Festrede betonte VR Mag. Grosser, dass Österreich engagierte LehrerInnen benötige und unterstrich die Vielseitigkeit, die der Lehrberuf mit sich bringe. Sie wünschte den AbsolventInnen, Sicherheit und Anerkennung aus sich selbst zu beziehen und einen erfüllten Einstieg ins Berufsleben. Im Namen der Studierenden dankte Peter Bösel für alle sichtbare und verborgene Unterstützung während der Studienzeit und den festlichen Rahmen der Feier.

Die Kirchliche Pädagogische Hochschule Wien/Krems gratuliert allen AbsolventInnen und wünscht alles Gute für den weiteren Lebensweg. Gratulation an unsere neuen ReligionslehrerInnen!

Wir freuen uns sehr, dass Mag. Adin Sangeorzan B.Ed., Religionslehrer in der Region Niederösterreich Süd/Wiener Neustadt, seine Ausbildung an der KPH Wien/Krems mit Ende Jänner 2016 abgeschlossen hat. In seiner Abschlussarbeit beschäftigte er sich mit dem ganzheitlichen Ikoneneinsatz im Religionsunterricht in der Volksschule um zu zeigen, dass Ikonen für unsere Schülerinnen und Schüler nicht nur Fenster zum Himmel sind sondern ein Lernen mit Herz, Hand und Kopf ermöglichen.

Er ist der erste seines Studienjahrgangs – der trotz Mehrfachbelastung aus Beruf und Familie mit 2 kleinen Kindern – sein Studium in der vorgeschriebenen Mindeststudienzeit beenden konnte. Dies soll allen unseren Studierenden Ansporn sein, mit Gottes Hilfe ebenso erfolgreich zu sein.

Gleichzeitig gratulieren wir ganz herzlich zwei weiteren orthodoxen Absolventinnen: Maria Sabine Iancu B.Ed. und Mag. Gabriele Moutsatsos B.Ed. Segen und Hilfe Gottes !

<https://www.facebook.com/KPH.Wien.Krems>

CORUL „ARMONIA” din BOCȘA la CEAS ANIVERSAR

140 de ani de existență

Pr.Silviu FERCIUG

Corul „Armonia” al Bisericii Ortodoxe „Sf. Ierarh Nicolae” din Bocșa Română, Caraș-Severin a aniversat 140 de ani de activitate neîntreruptă, eveniment complex, bine organizat, de ținută academică.

La această manifestare de suflet a participat Prea Sfințitul Părinte Lucian, Episcopul Caransebeșului, împreună cu alte importante personalități culturale care au rostit cuvinte alese la ceas aniversar.

Evenimentul aniversar a continuat cu lansarea volumului „*Corul bisericesc din Bocșa Română-monografie. 1875-2015*”, autori fiind: preotul paroh și dirijorul corului Silviu Ionel Ferciug, prof.dr. Viorel Dorel Cherciu și prof. Liana Ferciug. Apărut la Editura Tim din Reșița, 2015, având 451 pagini, volumul se bucură de o prefață semnată de PS Lucian, Episcopul Caransebeșului care în cuvântul de binecuvântare a afirmat: „... corurile din Banatul istoric au fost la înălțime și toți cei care au ascultat cântarea corală din Banat au rămas impresionați, încântați, de aceea trebuie să încurajăm cântarea corală bisericească. Pentru aceasta am venit astăzi aici ca să ne rugăm bunului Dumnezeu ca dumneavoastră cei de astăzi, coriștii și părintele paroh și dirijor Silviu Ferciug, să aveți sănătate deplină, putere, răbdare și să duceți mai departe această frumoasă tradiție corală a înaintașilor, a moșilor și strămoșilor dumneavoastră...”

În încheiere, curtea Bisericii Ortodoxe „Sf. Ier. Nicolae” din Bocșa s-a transformat într-o însorită „sală de spectacole”, pe scenă urcând corurile invitate, care au încântat și emoționat publicul prezent: *Corul de copii ai Școlii nr.1 Bocșa*, dirijor prof. Gianina Mură, *Corul „Gheorghe Dobreanu” din Caransebeș*, dirijor prof. Maria Ponețchi, *Corul „Giroceana” din Giroc*, dirijor prof. Mircea Sturza, *Corul „Grănicerii Văii Bistrei” de la Voislova*, dirijor prof. Dumitru Jompan și *Corul „Armonia” din Bocșa*, dirijor pr. Silviu Ionel Ferciug.

Bucuria și emoția a fost mare atunci când doamna Lucreția Petkovici din Viena a transmis mesajul domnului Franz Schuller, de la Primăria din Viena:

„Prea Cucernice Părinte, Mult stimat domnule dirijor, Eu vă mulțumesc din suflet pentru invitația ceremonială cu ocazia sărbătoririi celor 140 de ani ai corului „Armonia” din Bocșa(România).

Cu drag mă gândesc la apariția grandioasă a corului „Armonia” în cadrul „Internationales Adventsingen 2014” la Primăria Vienei. Cu mare bucurie îmi amintesc încă, de solo apariția și de programul muzical susținut, de o înaltă ținută artistică a membrilor corului dumneavoastră. Eu am simțit cu ce angajament interior și cu ce bucurie mare coristele și coriștii acestui cor au cântat pentru publicul vienez. Regret că nu este posibil să răspund invitației dumneavoastră, prin participarea mea, din motivul programărilor. Eu Vă transmit în numele secției culturale a orașului Viena, de asemenea și în numele meu, dumneavoastră personal, cât și tuturor membrilor corului cu ocazia jubileului, cele mai cordiale împliniri ale dorințelor și în continuare multă bucurie de a cânta împreună. Cu muzicale și speciale salutări din Viena, la Bocșa!” Semnează, Franz Schuller.

Cu ochii înlăcrimați de emoție și înveșmântată în portul popular bănățean, doamna Lucreția Petkovici a citit propriul discurs: „Prin invitația domniilor voastre, mă simt onorată și vă mulțumesc din suflet. Eu sunt o voluntară în slujba propriei inițiative și am curaj civil în activitatea mea de inițitoare a participării corurilor românești la marele eveniment al Crăciunului „Internationales Adventsingen”(colinde internaționale în așteptarea Nașterii Domnului Iisus Hristos) la Viena.

Orice început e greu! În vederea punerii în practică a ideii mele, în anul 1999, urma să sosească în Viena primul cor românesc, corul bărbătesc „Sabin Drăgoi” din Timișoara, alcătuit din 50 de persoane, pentru care mă angajasem să le asigur cazare și masa, condiții impuse de autorități. În această situație, m-am adresat forurilor române reprezentate la Viena. Spre surprinderea mea unele m-au refuzat de la început, altele și-au retras promisiunile... fiind astfel abandonată, au urmat zile și nopți de frământări și insomnii.

Corul „Armonia” datează din secolul al XIX-lea, când la Viena se construia clădirea artiștilor „Secesion”, pe frontispiciul căreia stă scrisă deviza: „Der Zeit ihre kunst.Die kunst ihre freiheit!” „Timpul cu arta lui. Arta cu libertatea ei!”

În cei 15 ani de activitate, 1999-2014, au participat la Viena, în cadrul „Internationales Adventsingen”, 25 de coruri românești din diferite regiuni ale țării, ca de exemplu: Iași, Baia Mare, Satu Mare, București, din satele Covăsânt, Chizătau și din Basarabia, din Săraca, orașul meu natal.

Mulțumesc corului „Armonia” din Bocșa pentru participarea la „Internationales Adventsingen” din anul 2014, precum și la cele două biserici ortodoxe române din Viena. Mulțumesc pentru calitatea artistică. Îi doresc în continuare sănătate și succes în studierea operelor muzicale cât și a textelor, multe ieșiri în lume pentru îmbogățirea spirituală a vieții.

Domnului dirijor preot Silviu Ionel Fericiug „magicianul solist-tenor” din umbra „îngerului cu aripi negre”, îi doresc „o viață de cântări îmbălsămată!” La mulți ani! Vă mulțumesc, Lucreția Petkoviici.“

Ne amintim cu bucurie de clipele minunate pe care le-am trăit la Viena în iarna anului 2014, înainte de praznicul Nașterii Domnului, în seara zilei de 28 noiembrie când, cu mari emoții am urcat pe scena vieneză la „Internationales Adventsingen”, dar și participarea din 29 noiembrie, la Sf. Liturghie la Capela ortodoxă română unde cu căldură am fost primiți de preotul Emanuel Nuțu și de preotul Ioan Moga de la Biserica Ortodoxă română din Viena, cu ocazia hramului în 30 noiembrie, Sf. Andrei. Vă mulțumim tuturor pentru dragostea cu care ne-ați înconjurat, ne-am simțit ca acasă, o mare familie a creștinilor ortodocși români. Dorim să vă asigurăm de întreaga noastră prețuire și considerație!

VIITOARE EDUCATOARE în AUSTRIA DESCOPERIND din FRUMUSEȚILE ORTODOXIEI

În cadrul Colegiului de pregătire a pedagogilor de grădinițe din Austria, parte a Campusului școlar catolic "Mater Salvatoris" din sectorul 7 al Viena, a avut loc un proiect comun în cadrul orelor de religie, prin care viitorii pedagogi de grădinițe, care vor îndruma copiii aparținând mai multor confesiuni creștine, să descopere ceva din învățăturile și practica vieții religioase a acestora. În acest sens, după o pregătire prealabilă în cadrul orelor de învățământ religios, studentele împreună cu profesorii lor au dorit să viziteze câte o Biserică creștină, aparținând confesiunilor prezente în această Campus școlar, între ele și Biserica Ortodoxă, prezentă prin studentele ortodoxe și Pr. Prof. Emanuel Nuțu .

Este deja o practică de câțiva ani, ca în cadrul învățământului religios să fie organizate și ore de religie comune, cu scopul bine definit, ca studentele de confesiune romano-catolică, majoritare în clase, să descopere și învățătura de credință ortodoxă, ele devenind în scurt timp pedagogi în grădinițe în care sunt înscrși și copii ortodocși.

Interesul față de frumusețea Ortodoxiei s-a arătat și în dorința studentelor, dar și a profesorilor, de a vizita o Biserică Ortodoxă. Am pornit la drum și ne-am oprit în Simmeringer Hauptstrasse, acolo unde

și-a găsit locul Biserica ortodoxă română din Viena. Studentele ortodoxe au pregătit o scurtă prezentare a Bisericii, dar și a picturii ortodoxe, de o frumusețe deosebită și care a ridicat un interes profund. Au căutat înțelesul picturii, a Iconostasului, al sărbătorilor Mântuitorului Iisus Hristos și a Maicii Domnului, a obiectelor de cult, a slujbelor religioase ce se săvârșesc în această Biserică și au plecat cu mulțumire în suflet că au primit ceva din frumusețea Ortodoxiei și că de acum, vor înțelege mai bine părinții și copiii ortodocși cu care vor lucra în viitor în grădinițele din Austria.

<http://www.mitropolia-ro.de/index.php/arhiva-stirilor/821-viitoare-educatoare-in-austria-descoperind-din-frumusetile-ortodoxiei>

CREDINCIOȘI ROMÂNI din VIENA – PELERINI în EGIPT și ISRAEL

În perioada 27 ianuarie – 07 februarie 2016, 55 de credincioși români din comunitatea românească din Viena au participat la pelerinajul organizat de parohie în Egipt și Israel.

Pr. Emanuel Nuțu a prezentat itinerariul pelerinajului: „*Ne-am închinat cu multă bucurie în mănăstirile ce dăinuiesc de secole în Egipt și care au devenit chivote sfințite pentru sfințele moaște ale sfinților atât de cunoscuți în Biserica drept-măritoare: Sf. Antonie cel Mare, Sf. Macarie cel Mare, Sf. Pavel Tebeul, Sf. M.Mc. Mîna, Sf. Paisie cel Mare, Sf. Mc. Ecaterina și alți sfinți care mijlocesc prin rugăciunile lor pentru mântuirea noastră. Am urcat muntele Sinai, apoi am mers spre țara pe care noi o numim Țara Sfântă, căutând și aici întâlnirea cu Dumnezeu și sfinții Săi. Am coborât în grota Nașterii din Betleem, cu gândul ca Hristos să Se nască și în sufletele noastre. În continuare, am urcat Hozeva Sfântului nostru Ioan Iacob și Golgota Răstignirii în procesiune, am primit binecuvântarea Sf. Mormânt cu nădejdea că vom învia duhovnicește cu Hristos și ne-am spălat cu apă din râul Iordanului și din izvorul Bunei Vestiri*”.

Pelerinajul a fost organizat, cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Mitropolit Serafim, în cadrul Centrului religios-cultural Dumitru Stăniloae din Viena prin Agenția de pelerinaje Basilica Travel a Patriarhiei Române.

<http://basilica.ro/credinciosi-romani-din-viena-pelerini-in-egipt-si-israel/>

PRIMA SPOVEDANIE

Având în vedere importanța deosebită a educației copiilor și în acest an școlar 2015/16 am organizat în parohia noastră programul catehetic „Prima Spovedanie”. Am început din luna septembrie 2015 cu elevii și elevele din clasa I-a primară. Prin acest program încercăm să ajutăm pe copii să înțeleagă Taina Sfintei Spovedanii și a Sfintei Împărtășanii, marcând prin aceasta trecerea la o nouă etapă a credinței și a responsabilităților în Biserică. Prin aceasta copiii se vor integra mai conștient în viața Bisericii și vor avea sentimentul apartenenței la Biserica Ortodoxă.

Elevii din clasa a I-a primară, care nu frecventează ora de religie la biserică, sunt așteptați iarăși pentru pregătire și Duminică 10.4 de la ora 9,15 până la ora 9,55 în birou, în spatele Sfântului Altar. Cursul acesta de pregătire catehetică se va încheia cu o Liturghie festivă în ziua de 24.4.2016, Duminica Floriilor de la ora 10.

Vă rugăm – dragi părinți – să aduceți și să susțineți copiii pentru această activitate.

DOAMNE AJUTA-NE !

PROGRAMUL SĂPTĂMÂNII MARI

LUNI (25.04), Spovedanie și împărtășanie (în spitale sau acasă), iar de la ora 18.00 Denie la Capelă

MARȚI (26.04), Spovedanie și împărtășanie (în spitale sau acasă), iar de la ora 18.00 Denie la Capelă

MIERCURI (27.04), ora 18.00 Denie

JOI (28.04), ora 10.00 Sf. Liturghie, iar de la ora 18.00 Denie - Citirea celor 12 Evanghelii

VINERI (29.04), ora 11.00 Ceasurile Împărătești, iar de la ora 18.00 Prohodul Mântuitorului

SÂMBĂTĂ (30.04), de la ora 10 Sf. Liturghie la Biserica - Spovedirea și Împărtășirea elevilor, de la ora 19.00 Spovedanie, iar la ora **23.00 PROCESIUNEA DE PAȘTI**, urmată de Sf. Liturghie în sala parohială

DUMINICĂ (1.05) ora 10.00 Sf. Liturghie, urmată de Vecernia Paștilor

LUNI (2.05), ora 10.00 Sf. Liturghie

MARȚI (3.05), ora 10.00 Acatistul Învierii

RUFE zu CHRISTUS - Chemări la Hristos

Herausgeber: Rumänisch-orthodoxes Pfarramt

Biserici: WIEN 11. Simmeringer Hauptstr. 161;

15. Pouthong, 16

Tel. & Fax: 533.03.29; www.rumkirche.at

Capelă: 1010-WIEN, Löwelstraße 8/2

Pr. Dr. N. DURA, paroh, Tel. 0699/17 37 87 74

Pr. Drd. E. NUȚU, Tel. 0676/42 32 426;

Pr. Dr. I. MOGA, Tel. 0676/772 81 90;

P.b.b. Verlagspostamt 1014 Wien "GZ03Z034851 M"